

28. Ondan sonra, kavminin üzerine gökten ordular indirmedik. İndirecek de değildik.

29. Tek çığılıktan başka bir şey olmadı. O anda sönüverdiler.

30. Yazıklar olsun o kullara! Ki, kendilerine bir peygamber gelmeye görsün, onunla sadece alay ederlerdi.

31. Kendilerinden önce nice nesilleri helak ettiğimizi görmüyorlar mı? Onlara bir daha geri dönemezler.

32. Ve hepsi toplanıp huzurumuza çıkarılacaklardır.

33. Onlara bir ibret de ölü topraktır. Biz, onu diriltip, ondan yedikleri ekin çıkarırız.

34. Yine orada, hurma ve üzüm bahçeleri yetiştiririz. Aralarından da pınarlar fıskırtırız.

35. Ürünlerinden ve yetiştirdiklerinden yesinler diye. Hâlâ şükretmiyorlar mı?

36. Yeryüzünde biten şeylerden, kendi cinslerinden ve daha bilmedikleri şeylerden çift çift yaratan, yücedir, noksan vasıflardan uzaktır.

37. Gece de onlar için bir işarettir. Gündüzü ondan çekeriz. Karanlıklar içinde kalırlar.

38. Güneş de karar kılacağı yere akıp gider. Bu, üstün, güçlü ve her şeyi bilen takdiridir.

39. Ay'a da duraklar belirledik ki sonunda kuru bir hurma dalı gibi olur.

40. Ne güneşin aya yetişmesi mümkündür. Ne de gündüzün geceyi geçmesi. Her biri bir yörüngede yüzerler.

41. Soylarını dolu bir gemide taşımamız da onlar için bir ayettir.

42. Ve onlar için, daha başka taşıtlar da yarattık.

43. Eğer istersek onları suda boğarız. Onlara bir yardımcı da bulunmaz, kendi kendilerine de kurtulamazlar.

44. Ancak bizden bir rahmet ve bir süreye kadar geçimlik verilmiş ola.

45. Onlara:

-Önünüzdeki ve arkanızdakinden sakının ki merhamet olunacaksınız, denildiği zaman...

46. Ve onlara Rab'lerinin ayetlerinden bir ayet geldiği zaman ancak, ondan yüz çevirenler oldular.

47. Kendilerine:

-Allah'ın size verdiği rızıklardan infak edin, denildiği zaman; nankörlük edenler, iman edenlere;

-Allah istese doyurabileceği kimseleri biz mi doyuracağız? Siz, ancak açık bir sapıklık içindediniz, derler

48. Eğer doğru söylüyorsanız, bu tehdit ne zaman yerine gelecek? derler.

49. Onlar, tek bir çığılıktan başka bir şey beklemiyorlar. Birbirleriyle çekişip dururlarken onları yakalayacak.

50. (O zaman) Ne bir vasiyet edebilirler ne de ailelerine geri dönebilirler

51. Sur'a üflenince, kabirlerinden kaldırılıp, Rab'lerinin huzurunda sıralanacaklardır.

52. -Eyvah bize, mezarımızdan bizi kim kaldırdı? Bu, Rahman'ın tehdididir. Demek ki elçiler doğru söylemiş, derler.

53. Yalnızca korkunç bir çığılık... Derhal onların hepsi huzurumuza gelmiş olacaklar.

54. Ve o gün, hiç kimseye hiçbir şekilde haksızlık edilmeyecek ve ne yapmışsanız ancak onun karşılığını göreceksiniz.

55. O gün, cennet ehli eğlenceyle meşguldür.

56. Kendileri ve eşleri gölgeliklerde, koltuklara yaslanmışlardır.

57. Orada, onlar için meyveler vardır. Canlarının istediği her şey onlarındır.

58. Merhametli Rab'den sözlü selam vardır.

59. -Bugün, ayrılın bakalım, ey günahkarlar!

60-61 -Ey Adem oğulları! Size, şeytana kulluk etmeyin, çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır. Bana kulluk edin. Dosdoğru yol budur, diye buyurmamış mıydım?

62. O, sizden çoğu toplumları saptırmıştı. Hiç aklınızı kullanmadınız mı?

63. İşte size vaat olunan Cehennem! 64. Nankörlük etmiş olduğunuz için bugün girin oraya!

65. Bugün, onların ağızlarını mühürleyeceğiz, bizimle elleri konuşacak. Ayakları da yaptıklarına şahitlik edecektir.

66. Dileseydik, gözlerini tamamen kör ederdik de yol bulmak için didinirlerdi, oysa nasıl görebilirler?

67. Eğer dileseydik, kalıplarını değiştirirdik de ileri gitmeye de geri dönmeye de güçleri yetmezdi.

68. Kime uzun ömür verirsek onu yaratışta tersine döndürürüz. Hiç akıllarını kullanmıyorlar mı?

69. Ona şiir öğretmedik, ona yakışmaz da. Bu, yalnızca bir hatırlatma ve apaçık Kur'an'dır.

70. Diri olanları uyarmak ve sözün nankörler aleyhinde gerçekleşmesi içindir.

71. Kendi elimizle yaparak, onlar için yarattığımız hayvanları ve ona sahip olduklarını görmüyorlar mı?

72. O hayvanları onlara boyun eğdirdik, onlardan kimine

biniyorlar kiminin de etini yiyorlar.

73. O hayvanlarda, insanlar için daha başka faydalar ve içecekler vardır. Hâlâ şükretmiyorlar mı?

74. Kendilerine yardımlarını umarak Allah'tan başka ilahlar edindiler.

75. Oysa onlara yardım edecek güçleri yoktur. Aksine onlar, bunları korumak için hazırlanmış ordudurlar.

76. Onların sözleri seni üzmesin. Biz onların gizlediklerini de açıkladıklarını da elbette biliyoruz.

77. İnsan kendisini bir damladan yarattığımızı görmüyor mu ki apaçık mücadelecı oluveriyor.

78. Kendi yaratılışını unutup, bize örnek veriyor:

-Bu çürümüş kemikleri kim diriltebilir? diyor. ⁷⁹. De ki:

-Onları ilk defa meydana getiren diriltecek. O her türlü yaratmayı bilir.

80. Sizin için yeşil ağaçtan ateş çıkaran O'dur. Nitekim siz onunla ateş yakıyorsunuz.

81. Göklere ve yeri yaratanın, onların benzerlerini yaratmaya gücü yetmez mi? Elbette yeter. Çünkü O, her şeyi bilen mükemmel yaratıcıdır.

82. Bir şey istediği zaman, O'nun tek yaptığı sadece:

-Ol! demekten ibarettir. O da hemen oluverir.

83. Her şeyin mülkiyeti elinde olan benzersizdir. Hepiniz O'na döndürüleceksiniz.

37. SAFFAT SÛRESİ

(Mekke Döneminin ortalarında indirilen bu sûre, ismini ilk ayetin ilk kelimesinden almaktadır. 182 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Andolsun sıra sıra dizilenlere.. 2. Alıkoyup, engelleyenlere... 3. Öğüt dinleyenlere...

4. İlahınız, sadece birdir!

5. O, göklerin, yerin ve arasındakilerin Rabb'idir. O, doğuların da Rabbidir.

6. Biz, en yakın göğü yıldızlarla süsledik. 7. Her inatçı şeytandan koruduk. 8. Onlar, yüce alemi işitemezler, her yandan kovulurlar. 9. Uzaklaştırılarak.. Onlar için devamlı bir ceza vardır.

10. Ancak, tek bir söz kapan olursa, hemen onu delip geçen bir alev takip eder.

11. Şimdi onlara sor:

-Yaratılışça onlar mı daha güçlü; yoksa bizim yarattıklarımız mı? Biz onları yapışkan bir çamurdan yarattık.

12. Belki sen buna hayret ediyorsun, onlar da alay ediyorlar.

13. Onlara öğüt verildiği zaman öğüt almıyorlar.

14. Bir ayet gördükleri zaman onunla alay ediyorlar.

15. -Bu, apaçık bir sihirden başka bir şey değil! diyorlar.

16-18. Ölüp, toprak ve kemik olduğumuz zaman mı, biz yeniden diriltileceğiz? Veya önceki atalarımız mı?! De ki:

-Evet, hem de hor ve hakir olarak! 19. Çünkü o, korkunç bir sestem ibarettir. O zaman derhal gözleri açılacaktır.

20. -Eyvah bize, işte hesap günü!

21. -İşte sizin yalanladığınız ayırt etme günü!

22. -Toplayın zalimlik edenleri, eşlerini ve kulluk ettiklerini.. 23. Allah'tan başkalarına... Onları cehennem yoluna iletin!

24. Durdurun onları, çünkü hesaba çekilecekler...

25. -Size ne oldu da birbirinize yardım etmiyorsunuz? 26. Hayır, onlar, bugün artık teslim olmuşlardır. 27. Birbirlerine

dönüp soruştururlar:

28. -Siz bize sağdan geliyordunuz, derler.

29. Diğerleri de derler ki:

-Hayır, siz inanan kimseler değildiniz.

30. -Bizim size karşı bir yaptırım gücümüz de yoktu. Fakat siz, zaten azgın bir toplum idiniz.

31. Artık Rabbimizin hakkımızdaki o sözü gerçekleştirdi. Kesinlikle biz onu tadacağız.

32. Evet sizi azdırdık, çünkü biz de azgın kimseler idik.

33. Doğrusu onlar, o gün, azapta müşterektirler. 34. Biz, günahkârlara işte böyle yaparız.

35. Çünkü onlar, kendilerine:

-Allah'tan başka ilah yoktur, denildiği zaman büyüklenirlerdi.

36. -Bir mecnun şair için ilahlarımızı terk mi edeceğiz? derlerdi. 37. Hayır, O, gerçeği getirdi ve peygamberleri doğruladı.

38. Siz ise, o acı veren azabı tadacaksınız. 39. Ancak yaptıklarınızın cezasını göreceksiniz.

40. Ancak Allah'ın ihlaslı kulları hariç. 41. Onlar için bilinen rızıklar vardır.

42. Meyveler ve onlar ikrama layık olanlardır. 43. Nimet cennetlerinde. 44. Karşılıklı koltuklar üzerinde...

45-46. Etraflarında berrak bir kaynaktan, içenlere lezzet veren kadehler dolaştırılır.

47. O, ne baş ağrısı verir, ne de ondan sarhoş olurlar.

48. Yanlarında da, gözelerini sadece kendisine çevirmiş, güzel gözlü eşler. 49. Sanki onlar, saklı bir yumurta...

50. İşte o zaman birbirlerine dönerek soruştururlar.

51. Onlardan biri:

-Benim bir yakın arkadaşım vardı, der.

52. Bana: "Sen gerçekten tasdik mi ediyorsun? 53. Ölüp, toprak ve kemik olduktan sonra, biz hesap mı vereceğiz?" derdi.

54. -Ona ne olduğunu görüyor musunuz? der. 55. Bir de bakar ki onu ateşin ortasında görür.

56. -Allah'a yemin ederim ki, sen, neredeyse beni de mahvedecektin! der. 57. Eğer Rabbimin nimeti olmasaydı, ben de hüsrana uğrayanlardan olacaktım.

58. Şimdi, artık biz ölmeyeceğiz, değil mi? 59. İlk ölümümüzden başka. Biz, azaba da çarptırılmayacağız. 60. "İşte bu, en büyük kurtuluştur.

61. Çalışanlar da bunun benzeri için çalışsınlar.

62. -Bu mu daha hayırlı nimet olarak yoksa, zakkum ağacı mı?

63. Biz onu zalimler için bir fitne kıldık. 64. O, cehennemin dibinden çıkan bir ağaçtır.

65. Tomurcukları (ürünleri) sanki şeytanların başları gibidir.

66. İşte onlar, bundan yerler ve karınlarını onunla doldururlar.

67. Sonra onlar için, bunun üzerine kaynar su vardır.

68. Sonra da onların dönüşü yine ateşedir.

69. Onlar, babalarını, atalarını sapık kimseler olarak bulmuşlardı. 70. Onların izinde koşturmuşlardı.

71. Onlardan önce, daha evvel yetişmiş olanların çoğu da doğru yoldan sapmıştı.

72. İçlerinden uyarıcılar gönderdik.

73. Uyarılanların sonu nasıl oldu bir bak!

74. Allah'ın arınan ihlaslı kullarının dışında...

75. Nuh, bize seslenmişti de biz, ona ne güzel karşılık vermiştik.

76. Onu ve ailesini, o büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

77. Onun soyunu da devam ettirdik. 78. Sonradan gelenler arasında namını yaşattık. 79. Alemler içinde Nuh'a selam olsun!

80. İşte biz iyileri böyle ödüllendiririz. 81. Çünkü O, mü'min kullarımızdan idi. 82. Diğerlerini ise suda boğmuştuk.

83. Şüphesiz İbrahim de onun yolunda olanlardan idi. 84. Hani O, Rabb'ine teslimiyet içinde bir kalp ile gelmişti. 85. Hani O, babasına ve kavmine demişti ki:

-Siz, nelere kulluk ediyorsunuz? 86. Allah'tan başka uydurma ilahlar mı istiyorsunuz?

87. Evrenin sahibi hakkındaki düşünceniz nedir?

88. İbrahim yıldızlara bir göz attı... 89. ve "ben rahatsızım." dedi. 90. Onu bırakıp gittiler.

91. İbrahim, onların ilahlarının yanına vardı. (onlara sunulan yemekleri gösterip):

-Yemez misiniz? dedi. 92. Size ne oldu da konuşmuyorsunuz?

93. Sonra, üzerlerine yürüdü ve tüm kuvvetiyle vurdu. 94. Bu sebeple hisşimla onun yanına geldiler. 95. İbrahim, onlara:

-Yonttuğunuz şeylere mi kulluk ediyorsunuz? dedi. 96. Sizi de yonttuklarınızı da yaratan Allah' tır.

97. -Onun için bir bina yapın, onu ateşin içine atın! dediler.

98. Ona tuzak kurmak istediler. Ama biz onları alçalttık.

99. İbrahim dedi ki:

-Ben, Rabbi'ne yöneliyorum. O bana doğru yolu gösterecektir. 100. Rabb'im, bana iyilerden bir evlat bağışla.

101. Biz de ona yumuşak kalpli bir erkek çocuk müjdesi verdik.

102. Çocuk, onunla çalışacak, yürüyecek bir yaşa gelince, ona dedi ki:

-Oğulcuğum, bak, rüyamda seni kurban ettiğimi görüyorum. Ne dersin? Oğlu:

-Babacığım, sana emrolunanı yap! dedi. İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın!

103. Her ikisi de teslimiyet gösterip, İbrahim oğlunu alnı üzerine yatırdığı zaman...

104. - Ey İbrahim! diye seslendik. ^{105.} Sen rüyayı gerçekleştirdin. Biz, iyileri böyle mükafatlandırırız.

106. Bu, elbette apaçık bir imtihandı.

107. Ona fidye olarak büyük bir kurbanlık koç vermiştik.

108-109. Sonrakiler arasında onun için:

-İbrahim'e selam olsun! mirası bıraktık.

110. İşte iyileri böyle ödüllendiririz. ^{111.} Çünkü O, mü'min kullarımızdan idi. ^{112.} O'na salihlerden bir peygamber olacak İshak'ı müjdeledik.

113. Onu da İshak'ı da bereketlendirdik. Onların soyundan iyiler de, kendilerine gerçekten zulmedenler de vardır.

114. Musa ve Harun'a da lütuflarda bulunmuştuk. ^{115.} O ikisini ve kavimlerini büyük bir sıkıntıdan kurtarmıştık.

116. Onlara yardım etmiştik de onlar galip gelmişlerdi.

117. O ikisine açıkça anlaşılan kitabı vermiştik.

118. Onlara dosdoğru yolu göstermiştik. ^{119-120.} Daha sonrakiler arasında onlar için:

-Musa ve Harun'a selam! mirası bıraktık.

121. İşte iyileri böyle ödüllendiririz.

122. Çünkü ikisi de mü'min kullarımızdan idi.

123. İlyas da peygamberlerden idi.

124. Halkına şöyle demişti:

-Korkmuyor musunuz?

125. Yaraticıların en iyisini bırakıp Ba'l'e* mi yalvarıyorsunuz?

126. Sizin Rabbinizin de, daha önceki atalarınızın Rabbi de Allah'tır.

127. Onu yalanladılar, bu yüzden onlar, azaba hazır olmuşlardır. ^{128.} Allah'ın arınmış kulları dışında..

129-130. Ona, sonradan gelenler arasında (bir ün) bıraktık:

- İlyas'a selam olsun!

131. İşte iyileri böyle ödüllendiririz. ^{132.} Çünkü O, mü'min kullarımızdan idi.

133. Lût da elbette peygamber idi. ^{134.} Onu ve ailesini tamamen kurtarmıştık.

135. Sadece geride kalanlardan olan yaşlı bir kadın dışında.

136. Sonra da diğerlerini helak etmiştik (yerin dipine geçirmiştik).

137-138. Siz de sabah akşam onların üzerinden geçiyorsunuz da aklınızı kullanmıyor musunuz?

139. Yunus da peygamberlerden idi. ^{140.} Dolu bir gemiye binmişti. ^{141.} Kura çekmişler ve kaybedenlerden olmuştu.

142. O, kınanmış iken bir balık onu yuttu. ^{143.} Eğer Allah'ı tesbih edenlerden olmasaydı. ^{144.} İnsanların tekrar diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı. ^{145.} Ama biz onu bitkin (hasta) olduğu halde bir yere çıkardık. ^{146.} Onun üzerine de geniş yapraklı bir ağaç bitirmiştik.

147. Sonra da onu yüz bin kişiye veya daha fazlasına göndermiştik.^{148.} Ona iman ettiler, biz de onlara bir süreye kadar geçimlik verdik.

149. Onlara sor, kızlar Allah'ın da, oğlanlar onların mı?

150. Yoksa bizim melekleri dışı olarak yarattığımızı mı şahitlik ettiler?

151-152. Bak, onlar nasıl da uydurarak, "Allah'ın oğlu oldu" diyorlar. Gerçekten onlar yalancılardır.^{153.} (Güya) Allah, kızları erkeklere tercih etmiş.

154. Size ne oluyor? Nasıl hüküm verebiliyorsunuz?^{155.} Hiç düşünmüyor musunuz?

156. Yoksa sizin çok açık bir belgeniz mi var?^{157.} Eğer doğru söylüyorsanız, haydi kitabınızı getirin.

158. Allah ile cinler arasında bir soy bağı icat ettiler. Cinler de elbette hesaba çekilebileceklerini biliyorlar.

159. Allah, onların vasıflandırdıkları şeylerden uzaktır.^{160.} Allah'ın ihlaslı kulları hariç...

161. Siz ve kulluk ettikleriniz.

162-163. Cehenneme atılacaklardan başka kimseyi yoldan çıkaramazsınız.

164. İçimizden hiç kimse yoktur ki belirlenmiş bir yeri olmasın.

165. Kesinlikle biz, saf saf dizileceğiz.^{166.} ve yine biz, elbette (Yüce Allah'ı) tesbih edeceğiz.

167. Onlar, şöyle diyorlardı:

168. -Öncekilerden yanımızda bir zikir/kitap olsaydı,

169. Elbette Allah'ın ihlaslı kulları olurduk.^{170.} Şimdi ise O'nu inkar ettiler. Ama bilecek onlar...

171. Peygamber olarak gönderilmiş olan kullarımız hakkında hükmümüz verilmiştir.

172. Onlara mutlaka yardım edilecektir.

173. Bizim ordularımız galip gelecektir.

174. Öyleyse bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

175. Onları gözle, onlar da gözleyecekler.

176. Azabımızı mı acele istiyorlar? ^{177.} Azap, onların alanına inince, uyarılanların sabahı ne acıdır!

178. Bir süreye kadar onlardan uzaklaş. ^{179.} Ve gözle, onlar da gözleyecekler.

180. Gücün ve üstünlüğün sahibi olan Rabbin, onların nitelediklerinden yücedir (uzaktır).

181. Selam elçilere! ^{182.} Hamd ise alemlerin Rabbi Allah'adır.

38. SÂD SÛRESİ

(Mekke Döneminin 4-5. yıllarında indirilen süre, ilahi yol göstericiliğe insanoğlunun gereksinimini yoğun bir şekilde işlemektedir. İsmi ilk âyette geçen Sâd harfinden almıştır. 88 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Sâd. Şerefli/zikir sahibi olan Kur'an'a yemin olsun ki, ^{2.} Kafir olanlar kibir ve ayrılık içindedirler.

3. Onlardan önceki nesillerden nicelerini helak ettik. Feryat ettiler ama kurtuluş/kaçış vakti geçmişti.^{4.} Aralarından bir uyarıcının gelmesine şaşırıldılar. Kafirler dedi ki:

-Bu, yalancı bir sihirbaz!

^{5.} İlahları tek bir ilah mı yaptı? Bu, hayret edilecek bir şeydir.

^{6.} Onların ileri gelenleri:

-Yürüyün, ilahlarınıza bağlılıkta sebat gösterin, sizden istenen şey budur diye yola çıktılar.

7. Bunu diğer dinlerde de işitmedik, bu sadece bir uydurmadır! ^{8.} Kur'an, aramızdan ona mı indirilmiş? Hayır, onlar zikrimden şüphe ediyorlar. Çünkü henüz azabımı tatmadılar! ^{9.} Yoksa güçlü ve bol bol veren Rabbi'nin rahmet hazineleri onların yanında mı?

^{10.} Yoksa, göklerin, yerin ve arasındakilerin hakimiyeti onlara mı ait? Öyleyse sebeplerle (bir imkan ve güç bularak göğe) yükselsinler.

^{11.} Değişik gruplardan meydana gelmiş ordu, işte şurada bozguna uğratılacaktır.

^{12.} Onlardan önce Nuh, Âd ve kazıklar sahibi Firavun kavmi de yalanlamıştı.

^{13.} Semud ve Lut'un kavmi de... Eyke halkı da, işte onlar da birer grup idiler!

^{14.} Hemen hepsi de elçileri yalanladılar da azabımı hak ettiler.

^{15.} Bir an bile gecikmesi olmayan tek bir korkunç sesten başka bir şey beklemiyorlar.

^{16.} Ve diyorlardı ki:

-Rabb'imiz, bize düşeni hesap gününden önce acele ver!..

^{17.} Onların söylediklerine sabırlı ol ve bize yönelmiş olan güçlü kulumuz Davud'u hatırla!

^{18.} Biz, dağları ona boyun eğdirmiştik. Akşam sabah onunla tesbih ederlerdi.

^{19.} Bütün kuşları da... Hepsi de ona hizmet ediyorlardı.

^{20.} Onun iktidarını güçlendirmiş, ona hikmet ve açık sözlülük vermiştik.

^{21.} Sana o davacıların haberi gelmedi mi? Hani duvara tırmanmışlar.

22. Davud'un yanına girmişlerdi. Davut da onlardan korkmuştu.

-Korkma, dediler. Birbirinin hakkını yemiş iki davacıyız. Aramızda hakkıyla hüküm ver. Hak'tan ayrılma. Bize orta yolu buldur.

23. -Bu benim kardeşimdir, O'nun doksan dokuz koyunu, benim ise tek bir koyunum var. "Onu da bana ver" dedi ve konuşmada bana üstün geldi.

24. Davut:

-Koyununu kendi koyunları arasına katmak istemekle sana haksızlık etmiş. Zaten ortakların çoğu, birbirinin hakkına tecavüz eder. Ancak iman eden ve doğruları yapanlar hariç... Bunlarda ne kadar az!

Davut, kendisini imtihan ettiğimizi anlamış ve Rabbi'nden bağışlanma dileyerek secdeye kapanmış ve O'na yönelmişti.

25. İşte böylece biz onu bağışlamıştık. Katımızda onun için bir yakınlık ve güzel bir gelecek hazırlamıştık.

26. -Ey Davud, seni yeryüzünde bir halife kıldık. O halde insanlar arasında adaletle hüküm ver. Keyfine tabi olma, yoksa seni Allah'ın yolundan saptırır. Allah'ın yolundan sapanlara ise hesap gününü unuttukları için şiddetli bir azap vardır.

27. Göğü, yeri ve ikisi arasındakileri boş yere yaratmadık. Bu, inkar edenlerin zannıdır. Ateşe atılacak inkarcıların vay haline...

28. Yoksa, iman edip, doğruları yapanları, yeryüzünde bozgunculuk yapanlarla bir mi tutacağız? Yoksa, korunanları, günahkarlarla denk mi tutacağız? ^{29.} Akıl sahiplerinin, ayetlerini düşünmeleri ve öğüt almaları için sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır.

30. Davud'a Süleyman'ı bağışlamıştık. O, ne güzel bir kuldu. O, Allah'a yönelen biriydi.

31. Bir akşam üzeri ona safkan koşu atları sunulmuştu.

32. O da şöyle demişti:

-Ben, malı, Rabbimin zikrine vesile olduğu için seviyorum. Sonunda atlar toz perdesinin arkasında kaybolmuştu.³³ Onları bana getirin, demiş, getirilince de ayaklarını ve boyunlarını okşamıştı.

34. Süleyman'ı bir imtihana tâbi tutmuştuk. Tahtının üzerinde ceset haline getirmiştik. Sonra da eski haline dönmüştü.

35. -Rabbim, beni bağışla ve bana, benden sonra hiç kimseye nasip olmayacak bir hükümrانlık ver. Bol bol bağışta bulunan şüphesiz sensin!

36. Rüzgarı ona boyun eğdirmiştik. Emri ile dilediği yere yumuşak bir şekilde eserdi.

37. Her biri yapıcı ve dalgıç olan şeytanları...

38. Zincire vurulmuş diğerlerini de.³⁹ Bu, bizim hesapsız bağışımızdır. İster ver, ister tut.

40. Şüphesiz onun, bizim katımızda bir yakınlığı ve iyi bir geleceği vardır.

41. Kulumuz Eyyub'u da an. Hani Rabbine: "Şeytan bana bir yorgunluk ve azap verdi." diye seslenmişti.

42. -Ayağınla yere vur. İşte yıkanacak ve içilecek soğuk bir su! demiştik.

43. Ona ailesini de bağışlamıştık. Onlarla birlikte bizden bir rahmet ve sağduyu sahiplerine de bir öğüt olması için bir mislini daha bağışlamıştık.

44. -Eline bir demet sap alıp, onunlar vur, yeminini bozma! Biz onu sabırlı bulduk. O, Allah'a yönelen ne güzel bir kuldu!

45. Güç (aksiyon) ve basiret (fikir) sahibi kullarımız İbrahim, İshak ve Yakub'u da hatırla.

46. Biz onları gerçek yurdu (ahireti) düşünen, tam olarak arınmış, ihlaslı kimseler kılmıştık.

47. Çünkü onlar, katımızda seçilmiş ve hayırlı kimselerden idiler.

48. İsmail'i, Elyasa'yı ve Zülkifl'i de hatırla. Hepsi de hayırlı kimselerden idiler.

49. Bu bir hatırlatmadır. Kendilerini koruyanlar için elbette güzel bir gelecek vardır.

50. Kapıları kendilerine açılmış Adn Cennetleri...

51. Orada koltuklarına kurulmuşlar bir çok meyve ve içecek isterler. ^{52.} Yanlarında da gözlerini kendilerine dikmiş onlara denk güzeller vardır.

53. Bu, hesap günü size vaat olunanlardır. ^{54.} İşte bu hiç tükenmeyecek rızıklarımızdır.

55. İşte şu da azgınlar için kötü bir gelecek...

56. Cehennem! Oraya atılacaklar. Ne kötü duraktır.

57. İşte bu azap! tatsınlar onu, kaynar su ve irin! ^{58.} Ve buna benzer başka cinsten azap...

59. -Bu, sizinle birlikte girecek bir grup, rahat yüzü görmeyecekler çünkü ateşe atılacaklar.

60. Orada, birbirleriyle tartışacaklar, kendilerinin cehennemlik olmalarına sebep olan kimselere lanetler yağdıracaklar.

-Hayır, siz rahat yüzü görmeyin. Onu siz bizim önümüze getirdiniz derler. Ne kötü karar.

61. -Rabb'imiz, derler. Bunu kim bizim önümüze getirdiyse, onun azabını ateşte kat kat artır.

62. -Bize ne oldu da kötü saydığımız adamları burada göremiyoruz? derler. ^{63.} Onlarla alay ederdik. Yoksa şimdi gözler mi onları görmek istemiyor?

64. İşte cehennem ehlinin tartışmaları böyle gerçekleşecektir.

65. De ki:

-Ben sadece bir uyarıcıyım! Tek ve kahredici olan Allah'tan başka bir ilah yoktur.

66. O, göklerin, yerin ve arasındakilerin Rabb'i, güç ve bağış sahibidir. 67. De ki:

-O, büyük bir mesajdır.

68. Siz ise ondan yüz çeviriyorsunuz.

69. Benim yüce alem (mele-i âla) hakkında hiç bir bilgim yoktur. 70. Bana, apaçık bir uyarıcı olmamdan başka bir şey vahyolunmuyor. 71. Rabbin meleklere:

-Ben, çamurdan bir insan yaratacağım, demişti.

72. Onu düzenlediğim ve ona can verdiğim zaman hemen onun için secdeye kapanın.

73. Meleklerin hepsi topluca secde etmişti. 74. İblis müstesna. O, büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu. 75. Allah:

-Ey İblis, seni, elimle yarattığıma secde etmekten alıkoyan nedir? dedi. Büyüklük mü taslıyorsun, yoksa yücelerden misin?

76. -Ben, ondan hayırlıyım, dedi. Beni ateşten, onu çamurdan yarattın.

77. -Oradan çık, dedi. Sen artık kovulmuş birisin.

78. Lanetim hesap gününe kadar senin üzerindedir.

79. -Rabbim, dedi. Tekrar dirilecekleri güne kadar bana süre tanı.

-Sen, süre verilenlerdensin, dedi. 81. Hem de belli bir vakte kadar...

82. -Senin şeref için yemin ederim ki, onların hepsini azdıracam! dedi (İblis).

83. Ancak onlardan arınmış kulların hariç.

84. (Allah):

-Gerçek şu ki, dedi. Ben hakkı söylüyorum...

85. Cehennemi tamamen senden olanlar ve sana uyanlarla dolduracağım!⁸⁶ De ki:

-Ben sizden bir ücret istemiyorum. Kendiliğimden bir şey de uydurmuyorum

87. Bu (Kur'an) ancak, alemler için bir hatırlatmadır.

88. Onun haberini bir süre sonra öğreneceksiniz.

39. ZÜMER SÛRESİ

(Mekke Dönemi'nin ortalarında indirilen bu sûre adını 71. ve 73. ayetlerinde geçen Zümerâ (Tekili Zümer) kelimesinden alır. Zümer, topluluk demektir. Sûre 75 ayetten oluşmaktadır.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Kitabın indirilmesi, güç ve hüküm sahibi Allah'tandır.

2. Biz, sana kitabı hak olarak indirdik. Öyleyse, dini ona tahsis ederek Allah'a kulluk et!

3. Bil ki halis din Allah'ındır. Ondan başka veliler edinenler:

-Biz bunlara, bizi Allah'a yaklaştırmalarından başka bir sebeple kulluk etmiyoruz derler. Allah, anlaşmazlığa düştükleri konuda aralarında hükmü verecektir. Şu kadar var ki Allah; yalancı, inkarcı kimseye yol göstermez.

4. Eğer Allah bir oğul edinmek isteseydi, yarattıkları içinden dilediğini seçerdi. O bundan münezzehtir. O, tek ve yegane otorite sahibi Allah'tır.

5. O, gökleri ve yeri hakkıyla yaratmıştır. Geceyi gündüze örter, gündüzü de geceye örter, güneşe ve aya da boyun

eğdirmiştir. Hepsi de belli bir süre için akar/döner. Bilin ki O, güçlüdür, bağışlayıcıdır.

6. Sizi tek bir candan yaratmıştır. Sonra ondan da eşini meydana getirmiş ve size sekiz eş hayvan indirmiştir. Sizi analarınızın karnında, üç karanlık içinde bir yaratıştan diğer bir yaratışa geçerek yaratmıştır.

İşte, sizin Rabbiniz olan ve mülk de kendisinin olan Allah budur. Ondan başka ilah yoktur. O halde nasıl yüz çeviriyorsunuz?

7-8. Eğer nankörlük ederseniz, Allah'ın size ihtiyacı yoktur. Ama kullarının nankörlüğüne razı olmaz. Eğer şükrederseniz, sizin için ondan hoşnut kalır. Hiç bir günahkar bir başkasının günahını yüklenmez. Sonra Rabbinizedir dönüşünüz... Elbette size yaptıklarınızı haber verecektir. O, kalplerin özünü bilendir.

İnsana bir zarar dokununca, Rabbine yönelerek, ona dua eder. Sonra, kendisinden bir nimet ile değiştirdince, daha önce ona dua ettiğini unuttur da Allah'a ortaklar koşar, onun yolundan saptırın diye... De ki:

-İnkârınla biraz yaşa, kuşkusuz sen ateş ehlindensin!

9. Yoksa gece saatlerini secde ederek ve kıyama durarak, itaatle geçiren, ahiretten çekinip, Rabbinin rahmetini uman mı?

-Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? de! Ancak sağduyu sahipleri düşünüp öğüt alır.

10. De ki:

-Ey iman eden kullarım! Rabbinizden sakının! İyi kimseler için bu dünyada iyilik vardır. Allah'ın arzı geniştir. Ancak sabredenlere, hesaba sığmayan ödüller verilecektir.

11. De ki:

-Ben, dini Allah'a tahsis ederek ona kulluk etmekle emrolundum.

12. Teslim olanların da ilki olmakla emrolundum.

13. De ki:

-Eğer Rabbime karşı gelirim, elbette ben büyük bir günün azabından korkarım!

14. Dinimi kendisine tahsis ederek Allah'a kulluk ederim! de.

15. Siz de, ondan başka dilediğimize kulluk edin. De ki:

-Hüsrana uğrayacaklar, kıyamet günü hem kendilerini hem de ailelerini hüsrana uğratanlardır. Dikkat edin, apaçık hüsrana işte budur!

16. Onların üstlerinden ateşten tabakalar, altlarından da tabakalar vardır. Allah, kullarını işte bununla korkutuyor. Ey kullarım! Benden korkun!

17. Tağuta kulluktan uzak duran ve Allah'a yönelenler, müjde onlara! Müjde ver onlara...

18. Onlar, sözü dinleyip en güzeline uyarlar. Onlar, Allah'ın kendilerine doğru yolu gösterdiği kimselerdir. Onlar, sağduyu sahibi olanlar onlardır.

19. Hakkında azap verilen kimseyi sen mi ateşten kurtaracaksın?

20. Oysa, Rab'lerinden korkanlar için (altlarından ırmaklar akan) üst üste bina edilmiş köşkler vardır. Bu, Allah'ın vaadidir. Allah, vaadinden dönmez.

21. Allah'ın gökten su indirip, onu yeraltında kaynaklara akıttığını, onunla da çeşitli renklerde bitkiler çıkardığını görmüyor musun?

Sonra bu bitkiler kuruyor. Sen onu sararmış görürsün. Sonra da onu çerçöp haline getiriyor. İşte bunda akıl sahipleri için bir ibret vardır.

22. Allah'ın, gönlünü İslam'a açtığı kimse, Rabbi'nden bir aydınlık (yol) üzerinde değil midir? Allah'ın uyarılarına karşı

kalpleri katı olanlara yazıklar olsun! İşte onlar, apaçık bir dalalettedirler.

23. Allah, sözün en güzelini, birbirine benzeterek bir kitap halinde indirmiştir. Rab'lerinden korkanların ondan tüyleri ürperir. Sonra Allah'ın uyarısına derileri ve kalpleri yumuşar. İşte bu Allah'ın rehberidir. Onunla dilediğine yol gösterir. Allah, kimi de sapıklıkta bırakırsa, onun da bir rehberi yoktur.

24. Kıyamet günü, yüzünü kötü azaptan koruyan kimse mi; "Kazanmış olduklarınızın azabını tadın!" denilen zalimler mi?

25. Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı da hiç farkında olmadıkları bir yerden azap onlara geliverdi.

26. Allah, onlara dünya hayatında da rezilliği tattırdı. Ahirette de daha büyük azap vardır. Eğer bilselerdi...

27. Biz bu Kur'an'da, insanlar için, düşünsünler diye her türlü misali verdik.

28. Korunsunlar diye, hiçbir eğriliği olmayan Arapça bir okuyuşla.

29. Allah, birbiriyle geçinemeyen bir çok ortağa bağlı olan bir adamla, yalnız bir kişiye teslim olmuş bir adamı örnek olarak vermiştir. Bu ikisinin durumu eşit midir?

Hamd, Allah'a mahsustur, fakat onların çoğu bilmezler.

30. Elbet sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

31. Sonra siz kıyamet günü Rabbiniz'in huzurunda mahkeme olunacaksınız.